

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński

w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w W.- F. W.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej
na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 2022 roku
wniosku obrońcy obwinionego o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSN Jarosława Sobutki oraz pozostałych sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.
na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym

postanowił

wniosek o wyłączenie sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu
Najwyższego przekazać do rozpoznania Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego

UZASADNIENIE

Pismem procesowym datowanym na dzień 12 października 2021 roku obrońca obwinionego wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy wszystkich sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, którzy zostali wskazani z imienia i nazwiska. W uzasadnieniu wniosku jego autor podniósł między innymi, że w związku z orzeczeniem TSUE w sprawie C-791/19 Izba Dyscyplinarna nie jest władna do rozpoznawania spraw dyscyplinarnych, w związku z czym sędziowie tej izby powinni zostać wyłączeni od rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania. Mając na względzie treść przedmiotowego wniosku, stwierdzić należało, że w istocie dotyczy on kwestii podniesionych w tym przepisie, ponieważ jego autor powołując się na orzeczenie TSUE kwestionuje umocowanie Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, w tym w szczególności jej niezależność, jak również w związku z tym niezawisłość orzekających w niej sędziów. W związku z tym wniosek ten potraktować należało jako wyczerpujący przesłanki określone w art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym, stąd przekazano do rozpoznania Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

a.s.